

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ
ІНСТИТУТ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ НАПН УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ МИХАЙЛА ДРАГОМАНОВА
ДЕРЖАВНИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДЕРЖАВНИЙ ПОДАТКОВИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО «РІДНА ШКОЛА»
AUTONOMOUS UNIVERSITY OF ZACATECAS (MEXICO)
EUROPEAN INSTITUTE OF FURTHER EDUCATION (EIDV) (SLOVAKIA)
ISRAEL TRAUMA COALITION (ISRAEL)
Sky Tel OÜ (Estonia)

DOI <https://doi.org/10.59647/978-617-520-999-8/1>

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

VII Міжнародної конференції

**Актуальні проблеми освітнього
процесу в контексті європейського вибору України**

14 листопада 2024 року

Київ
Видавництво Ліра-К
2025

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Київського національного університету будівництва і архітектури
(протокол № 27 від 29 листопада 2024 р.)*

Актуальні проблеми освітнього процесу в контексті європейського вибору України: матеріали VII Міжнародної конференції (14 листопада 2024 року). – Київ : Видавництво Ліра-К, 2025. – 728 с.

ISBN 978-617-520-999-8

У матеріалах VII Міжнародної конференції «Актуальні проблеми освітнього процесу в контексті європейського вибору України» висвітлюються актуальні питання професійної (професійно-технічної) освіти: вітчизняний та зарубіжний досвід; психолого-педагогічне забезпечення освітнього процесу; сучасні виклики; сучасні проблеми викладання інженерно-технічних та гуманітарних дисциплін.

Матеріали конференції розраховані на науково-педагогічних, наукових працівників у галузі педагогіки, психології, соціології, викладачів, аспірантів, студентів, а також на соціальних педагогів, соціологів, практичних психологів і соціальних працівників.

*За зміст поданих матеріалів несуть відповідальність
їх автори.*

УДК 37.09

рішучості, сили волі, самовладання, активності та інших якостей. Основну роль при цьому відіграють спортивний колектив, його тренер. Він спрямовує роботу колективу, налагоджує взаємини спортсменів, індивідуально працює з кожним під час тренувальних занять, зборів, змагань, зміцнює інтерес вихованців до спорту, створює правильну мотивацію їхніх занять, розвиває прагнення до самовиховання, використовуючи вплив колективу, особисте спілкування та свій авторитет [2].

Отже, сутність психологічної підготовки спортсмена зводиться до спрямування його свідомості та дій на вирішення тренувальних і змагальних завдань. Завершальний етап психологічної підготовки розпочинається тоді, коли з'являється стан психічної готовності, що знаходить своє вираження в максимальній активізації спортсмена, віддачі всіх сил для досягнення найкращих результатів у змаганнях.

Список використаних джерел

1. Підлужняк О.І. Психологічна підготовка в спорті, Вінницький національний технічний університет. <file:///C:/Users/Referee/Downloads/8816-31319-1-PB.pdf>
2. Курдибаха О.М. Психологічна підготовка спортсменів у спортивній діяльності. «Габітус», Випуск 18. Т. 2. 2020, С 72-76
3. Шамич О.М. Фізична культура і спорт як основа здоров'я і благополуччя особистості: навчальний посібник /О.М. Шамич, Л.З. Сердюк, Г.В. Іваннікова/ –К. : Талком, 2023. – 131 с. <https://repository.knuba.edu.ua/items/0556ed25-7d1e-40cd-bfd3-0b908aefa24d>

УДК 37.01:378

Шевчук Вікторія Григорівна,

здобувачка вищої освіти академічної групи ПНК-23

Київського національного університету

будівництва і архітектури;

Красильник Юрій Семенович,

кандидат педагогічних наук, доцент,

доцент кафедри професійної освіти

Київського національного університету

будівництва і архітектури

СОЦІАЛЬНО-ЕМОЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Актуальність теми зумовлена тим, що в сучасному світі, крім професійних знань і технічних навичок, надзвичайно важливим постає розвиток м'яких навичок, зокрема комунікативних та емоційних

компетентностей. У цьому контексті соціально-емоційне навчання (СЕН) спрямовується на розвиток у здобувачів вищої освіти здатності до ефективної взаємодії, регуляції емоцій та вирішення конфліктів.

Об'єктом нашого дослідження є процес формування та розвитку комунікативної компетентності. Предмет – підходи, методи та технології СЕН. Метою дослідження є *обґрунтування впливу СЕН на розвиток комунікативно компетентності* майбутніх бакалаврів професійної освіти.

СЕН є важливим чинником у розвитку комунікативної компетентності майбутніх бакалаврів та спрямовується на розвиток навичок взаємодії, емпатії, емоційного інтелекту та саморегуляції, що допомагає студентам краще розуміти себе й інших, ефективно співпрацювати, управляти стресом і вирішувати конфлікти. Це особливо актуально для майбутніх бакалаврів професійної освіти, оскільки комунікативна компетентність є однією з ключових.

У сучасному розумінні соціально-емоційний інтелект треба розвивати протягом усього життя, як і підтримувати загальну функціональність на відповідному рівні. Натомість професійні компетентності можуть змінюватися упродовж усього життя, оскільки людині властиво змінювати свої професійні інтереси. Тому важливо означити дані поняття в контексті компетентнісного підходу. Професійні компетентності жорстко прив'язані до професії, тому є тим загальним, що розвивається безперервно на всіх щаблях навчання: від дошкільника до так званого навчання третинного віку. Отже, особливу увагу слід приділити саме формуванню загальної функціональної грамотності та соціально-емоційному розвитку [11].

На основі проаналізованого змісту джерел [1, 2, 8, 9] нами встановлено, що серед основних завдань соціально-емоційного розвитку слід зазначити такі:

- знати, як включитися до соціальних відносин, прийнятих у різних соціумах, з якими доводиться взаємодіяти людині;
- вміти будувати свої соціальні відносини як у своїй професійній діяльності, так і в повсякденному житті;
- бути емоційно розвиненим відповідно до віку та місця у суспільстві, тобто розуміти власні емоції та емоції інших людей для того, щоб керувати емоціями у різних життєвих ситуаціях та у взаєминах з іншими людьми;
- вміти виявляти адекватні емоції у різних ситуаціях;
- вміти керувати своїм емоційним станом та регулювати свою поведінку.

Соціально-емоційний розвиток впливає на процес навчання та професійну діяльність, на фізичне та ментальне здоров'я людини, на її соціалізацію. Результати наукових досліджень [1, 4, 5, 6, 7, 11] уможливають встановлення п'яти ключових умінь, якими має володіти соціально розвинена людина:

- знижувати стресовий вплив на себе та інших людей під час конфліктних ситуацій;
- будувати соціальні відносини без стресу, володіючи емоційною поінформованістю про методи та способи вирішення конфліктних ситуацій;
- уміти вести невербальне спілкування;
- використовувати гумор під час вирішення проблем;
- позитивно вирішувати конфліктні ситуації.

СЕН прийнято називати набуття здобувачами освіти навичок розпізнавання та управління емоціями, розвитку співпереживання та піклування про інших, прийняття відповідальних рішень, встановлення позитивних відносин та ефективного вирішення складних життєвих ситуацій. Одним із творців СЕН є Девід Антоньяцца (Davide Antognazza) – професор Університету прикладних наук Швейцарії, прихильник освітніх реформ. Ним виділено п'ять взаємопов'язаних наборів когнітивних, афективних та поведінкових компетентностей [12]:

- соціальна компетентність;
- усвідомленість (розуміння своїх емоцій);
- навички взаємовідносин;
- відповідальне прийняття своїх рішень.

Дослідниками [10, 11, 13] СЕН подається, в основному, як освітній підхід, спрямований на розвиток у здобувачів освіти навичок розуміння та управління емоціями, формування позитивних відносин з іншими, відповідального прийняття рішень, а також досягнення особистих і колективних цілей. Цей підхід охоплює п'ять ключових компетентностей: самосвідомість – здатність усвідомлювати власні емоції, цінності, сильні та слабкі сторони, а також їхній вплив на поведінку; саморегуляцію – уміння керувати емоціями, думками та поведінкою в різних ситуаціях; соціальну обізнаність – здатність розуміти почуття інших, емпатія, повага до різноманіття; навички міжособистісного спілкування – уміння налагоджувати та підтримувати здорові взаємини, працювати в команді, ефективно спілкуватися; відповідальне прийняття рішень – вміння робити обґрунтовані, етичні та відповідальні вибори (табл. 1). Окрім того, науковцями трактується комунікативна компетентність як результат СЕН (табл. 2).

СЕН як освітній підхід

Автор	Визначення
Н. Дужик	це підхід до навчання, який зосереджується на розвитку навичок учнів, що впливають на самосвідомість, уміння комунікувати, управляти емоціями, співпереживати собі й іншим та приймати зважені рішення [2].
М. Марковська	це процес, спрямований на розвиток навичок управління емоціями, спілкування та міжособистісних відносин [8].
Weissberg, R. P., Durlak, J. A., Dimitrovich, C. E., & Gulotta, T. P.	це процеси, за допомогою яких учнівство та дорослі засвоюють і ефективно використовують знання, погляди та навички, необхідні для того, щоб розуміти свої емоції й керувати ними, відчувати та проявляти емпатію до інших, ставити й досягати позитивних цілей, розвивати та підтримувати позитивні взаємини і приймати відповідальні рішення — усе задля того, щоб давати раду собі, взаєминам із іншими людьми та працювати ефективно й етично [13].

Комунікативна компетентність як результат СЕН

Автор	Визначення
Т. Вольфовська	Комунікативну компетентність розглядає з позиції сформованого особистісного досвіду спілкування, що допомагає майбутньому фахівцю успішно функціонувати у сучасному суспільстві [1].
М. Заброцький	Комунікативну компетентність потрактує як інтегровану особистісну якість, що забезпечує ситуативну адаптивність та передбачає вільне володіння особистістю вербальними і невербальними засобами спілкування [3].
Н. Хлістунова	Комунікативну компетентність визначає як здатність встановлювати та підтримувати контакти з іншими членами соціуму, сукупність знань, умінь та навичок, що дають змогу налагодити ефективне спілкування [10].

Таким чином, комунікативна компетентність передбачає такий рівень взаємодії, який дозволяє особистості в межах своїх здібностей і соціального статусу успішно функціонувати в суспільстві, а також наявність життєвого досвіду, ерудиції, наукових знань та ін. Комунікативна компетентність містить

такі складові: комунікабельність (здатність встановлювати й підтримувати необхідні контакти з іншими людьми); володіння змістовною інформацією та вміння оперувати нею; здатність до партнерської взаємодії та досягнення взаєморозуміння [9].

Емпіричне вивчення проблеми соціально-емоційного навчання показало, що експерти (n=11) найвищого значення надають такому компоненту соціально-емоційного навчання як *саморегуляція* здобувачів вищої освіти та *прийняття усвідомлених рішень*, за ними йдуть *соціальна свідомість*, *міжособистісні відносини*, *співпраця* та *самосвідомість* здобувача вищої освіти (діаграма 1, табл. 3).

Таблиця 3

Результати рангування компонентів соціально-емоційного навчання

№ з/п	Компоненти соціально-емоційного навчання	Ранг	Значення компонента
1.	саморегуляція (навички управління власними емоціями, контроль імпульсів та адаптація до змін у навколишньому середовищі)	11	1
2.	соціальна свідомість (розвиток емпатії та розуміння емоцій інших людей, сприяння розвитку ефективної комунікації)	12	2
3.	самосвідомість (розуміння власних емоцій, їх джерел та впливу на власні дії та рішення)	13	3
4.	прийняття усвідомлених рішень (розвиток навичок вибору оптимальних рішень в різних ситуаціях)	11	1
5.	міжособистісні відносини (побудова та збереження здорових і позитивних відносин з іншими людьми) удосконалити нинішні моделі освіти	12	2
6.	співпраця (навички взаємодії та роботи в групі, розвиток соціальної відповідальності)	12	2

На питання про зміст СЕН відповіді експертів розподілилися таким чином (діаграма 2). СЕН – це:

1. методика розвитку емоційної сфери здобувачів освіти – 72,7%;
2. технологія формування соціальних навичок та міжособистісної взаємодії – 54,5%;
3. зміст навчання, який враховує індивідуальні потреби здобувачів освіти, їх можливості та особливості – 45,5%;
4. комунікативні освітні стратегії – 27,3%;
5. система відповідних вправ, які можна інтегрувати в заняття – 18,2%;
6. «відсутній елемент» освітніх програм – 9,1%.

З урахуванням результатів наукових розробок [2, 3, 5, 7, 9, 11] та емпіричного дослідження нами запропонована технологія розвитку комунікативної компетентності майбутніх бакалаврів професійної освіти засобами соціально-емоційне навчання. Технологія розвитку комунікативної компетентності майбутніх бакалаврів професійної освіти за допомогою (СЕН) – це комплексний підхід, що включає спеціально розроблені вправи, інтерактивні заняття та рефлексійні методи, спрямовані на розвиток як комунікативної компетентності, так і емоційного інтелекту. Така технологія дозволяє майбутнім педагогам професійного навчання не тільки вдосконалювати свою здатність до комунікації, але й краще розуміти емоційний стан здобувачів освіти та колег, ефективно працювати у команді та приймати етичні рішення. Основними етапами технології є:

1. Підготовчий етап (*ознайомлення з концепцією СЕН* – надання студентам теоретичних знань про соціально-емоційне навчання та його значення для професійної діяльності; *визначення рівня базових*

комунікативних навичок та емоційної компетентності – проведення тестувань, опитувань та групових обговорень для виявлення індивідуальних потреб і поточного рівня комунікативних та емоційних навичок студентів).

2. Формувальний етап (*розвиток самосвідомості* – вправи на саморефлексію, де студенти аналізують свої емоції, думки та поведінку в різних ситуаціях; використання технік емоційного самоконтролю, як-от ведення щоденника емоцій, що допомагає студентам розпізнавати і виражати свої почуття більш ефективно; *саморегуляція* – тренінги з управління стресом, де студенти вчаться заспокоюватися перед важливими виступами або під час вирішення конфліктних ситуацій, використання методів подолання негативних емоцій (наприклад, дихальні вправи, техніки візуалізації); *соціальна обізнаність* – вправи на розвиток емпатії, що сприяють усвідомленню та розумінню емоцій інших людей, ігрові ситуації та симуляції, де студенти виконують рольові завдання, ставлять себе на місце інших для кращого розуміння їхньої точки зору; *розвиток навичок міжособистісного спілкування* – інтерактивні вправи на розвиток комунікативних навичок, такі як робота в парах, групові проекти та рольові ігри, виконання прав на розвиток невербальних навичок комунікації (контроль міміки, жестів, інтонації голосу, що сприяє ефективнішому донесенню інформації); *відповідальне прийняття рішень* – кейси та ситуаційні завдання, що включають аналіз моральних дилем і пошук етичних рішень, групові обговорення щодо прийняття рішень, де студенти разом аналізують плюси та мінуси різних підходів.

3. Закріплення та інтеграція навичок у професійну діяльність (*відкриті дебати та обговорення* – студенти можуть брати участь у відкритих дискусіях, застосовувати на практиці здобуті навички соціально-емоційного навчання, вчитися висловлювати власну думку та аргументувати її; *практичні завдання на місці роботи* – інтеграція СЕН у професійну практику (наприклад, під час педагогічних практик), де студенти можуть спостерігати за соціально-емоційними аспектами освітньої взаємодії, а також виконують завдання для зміцнення власної комунікативної компетентності; *рефлексія і зворотний зв'язок* – студенти аналізують свої дії, обговорюють, що можна вдосконалити, отримують рекомендації від викладачів та наставників.

4. Інструменти для впровадження СЕН у підготовку бакалаврів професійної освіти (*методи активного навчання*: групові дискусії, мозкові штурми, симуляції, інтерактивні лекції; *тренінги з комунікативних навичок*: короткі курси або тренінги, що сприяють розвитку невербальних навичок, активного слухання, емпатії; *платформи для рефлексії*: Google Classroom,

Padlet, Moodle або інші онлайн-ресурси, які дозволяють студентам фіксувати свої успіхи, рефлексувати та отримувати зворотний зв'язок).

5. Очікувані результати – розвиток комунікативної компетентності через соціально-емоційне навчання дозволяє майбутнім бакалаврам професійної освіти: *здобути високий рівень комунікативних навичок*: підвищити впевненість у публічних виступах, спілкуванні зі здобувачами освіти та колегами; *краще розуміти себе та інших*: емоційний інтелект дозволить педагогам більш ефективно взаємодіяти з різними людьми; *розвинути навички відповідального прийняття рішень*: студенти зможуть приймати етичні рішення та розв'язувати конфлікти у професійному середовищі; *підготуватися до викликів професії*: навички, здобуті в процесі соціально-емоційного навчання, стануть основою для розвитку успішної кар'єри та ефективної роботи в команді.

На нашу думку, дана технологія зробить комунікативну підготовку майбутніх бакалаврів професійної освіти цілісною, допомагаючи їм стати впевненими, емпатійними й відповідальними професіоналами.

Таким чином, СЕН відіграє важливу роль у формуванні комунікативної компетентності майбутніх бакалаврів професійної освіти, що є ключовим елементом їхньої професійної підготовки. Розвиток емоційного інтелекту, саморегуляції та навичок вирішення конфліктів дозволяє студентам ефективніше спілкуватися, як в особистому, так і в професійному житті. У сучасному світі, де комунікативність є однією з найважливіших компетентностей, впровадження СЕН в освітній процес сприятиме підготовці студентів до реальних професійних викликів. Тому інтеграція соціально-емоційного навчання в освітні програми для майбутніх бакалаврів професійної освіти є необхідним кроком для їхнього всебічного розвитку та успішної професійної реалізації.

Список використаних джерел

1. Вольфовська Т. Комунікативна компетентність молоді як одна з передумов досягнення життєвої мети. *Шлях освіти*. 2001. № 3. С. 13–16.
2. Дужик Н. Соціально-емоційне навчання в системі сучасних педагогічних знань. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2020. Вип 27. Т 2. С. 186–192. URL: http://www.apfn-journal.in.ua/archive/27_2020/part_2/30.pdf (дата звернення: 27.10.2024).
3. Заброцький М.М. Комунікативна компетентність вчителя: екопсихологічний вимір. *Практична психологія та соціальна робота*. 2009. № 6. С. 1–4.
4. Інноваційна діяльність вчителя: термінологічний словник / Огієнко О.І., Мільто Л.О., Калюжна Т.Г., Радченко Ю.Л., Красильник Ю.С. and Котун К.В. Київ: Інститут педагогічної освіти та освіти дорослих НАПН України. 2016. 120 с. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/705798/1/Словник.pdf> (дата звернення: 27.10.2024).

5. Красильник Ю. Психолого-педагогічна компетентність як складова педагогічної майстерності науково-педагогічного працівника. Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. 2010. Випуск 1. URL:

https://scholar.google.com.ua/citations?view_op=view_citation&hl=uk&user=Ib89m2kAAAAJ&citation_for_view=Ib89m2kAAAAJ:IjCSPb-OGe4C (дата звернення: 07.11.2024).

6. Красильник Ю. С. Інформаційно-технологічне забезпечення професійної підготовки майбутнього викладача в умовах магістратури. *Підготовка сучасного вчителя: інформаційно-технологічне забезпечення: монографія* / За ред. О. І. Огієнко; Авт. кол.: О.І. Огієнко, Т. Г. Калюжна, Ю. С. Красильник, Л. О. Мільто, Ю. Л. Радченко, Т.О. Гончарук, К. В. Годлевська, Н. І. Вінник. Кіровоград: Імекс-ЛТД, 2013. С. 45–62. URL: https://lib.iitta.gov.ua/3057/1/МОНОГРАФІЯ_.pdf (дата звернення: 29.10.2024).

7. Лапаєнко С. В.; Красильник Ю. С. Психолого-педагогічні умови використання комунікаційних технологій в системі професійної освіти. *Інформаційні та телекомунікаційні технології в сучасній освіті: досвід, проблеми, перспективи: зб. наук. пр.* 2006. Вип.1. С. 131–135.

8. Марковська М. Як упроваджувати соціально-емоційне навчання в школах. Аналітичний огляд. URL: <https://nus.org.ua/articles/yak-uprovadzhuvaty-sotsialno-emotsijne-navchannya-v-shkolah-analitychnyj-oglyad/> (дата звернення: 20.10.2024).

9. Складові комунікативної компетентності педагога. URL: <https://osnova.com.ua/skladovi-komunikativnoi-kompetentnosti-pedagoga/?srsId=AfmBOoryo28PsHSvU-FTV1eBJd7J2dwEbnw8pbhUTFaqrmuxRYGNWz4Q> (дата звернення: 23.10.2024).

10. Хлістунова Н. В. Формування системи комунікацій у навчально-виховному процесі ВНЗ. *Ефективна економіка*. 2016. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2016_1_27 (дата звернення: 21.10.2024).

11. Шевченко М. Ю., Кушнір К. А. Соціально-емоційне навчання як складова європейського освітнього простору URL: [https://ddpu.edu.ua/images/stories/news/2023/05_may/02/06/%D0%93%D0%BE%D1%80%D0%B1%D0%B0%D1%87%D1%83%D0%BA%D1%96%D0%B2%D1%81%D1%8C%D0%BA%D1%96%20%D1%81%D1%82%D1%83%D0%B4%D1%96%D1%97%202023%20\(2\).pdf#page=201](https://ddpu.edu.ua/images/stories/news/2023/05_may/02/06/%D0%93%D0%BE%D1%80%D0%B1%D0%B0%D1%87%D1%83%D0%BA%D1%96%D0%B2%D1%81%D1%8C%D0%BA%D1%96%20%D1%81%D1%82%D1%83%D0%B4%D1%96%D1%97%202023%20(2).pdf#page=201) (дата звернення: 03.11.2024).

12. Davide Antognazza. Enseñando emociones o enseñanza emocional? El rol de la Inteligencia Emocional en la formación de docentes. URL: https://www.researchgate.net/publication/284284818_Ensenando_emociones_o_ensenanza_emocional_El_rol_de_la_Inteligencia_Emocional_en_la_formacion_de_docentes (дата звернення: 29.10.2024).

13. Weissberg, R. P., Durlak, J. A., Domitrovich, C. E., & Gulotta, T. P. (2015). Social and emotional learning: Past, present, and future. In J. A. Durlak, C. E. Domitrovich, R. P. Weissberg, & T. P. Gulotta (Eds.), *Handbook of Social and Emotional Learning: Research and practice* (pp. 3–19). New York, NY: Guilford.

<i>Шамич Олександр Миколайович, Озерова Ольга Анатоліївна, Андріянова Валентина Анатоліївна</i>	
САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ЛЮДЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ В СПОРТИВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	503
<i>Шамич Олександр Миколайович, Шандлоренко Марк Едуардович</i>	
ПСИХОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА В СПОРТІ ВИЩИХ ДОСЯГНЕНЬ.....	513
<i>Шевчук Вікторія Григорівна, Красильник Юрій Семенович</i>	
СОЦІАЛЬНО-ЕМОЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ.....	515
<i>Шевчук Вікторія Григорівна, Красильник Юрій Семенович</i>	
ТЕХНОЛОГІЯ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ БАКАЛАВРІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ.....	524
<i>Ястремський Валентин</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ ПРАЦІВНИКІВ У КОМПАНІЇ GEORG FISCHER SRL.....	531

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ
В КОНТЕКСТІ
ЄВРОПЕЙСЬКОГО ВИБОРУ УКРАЇНИ

Збірник матеріалів

VII Міжнародної конференції

(Київ, 14 листопада 2024 року)

Керівник видавничого проєкту *Віталій Зарицький*

Підписано до друку 03.01.2025. Формат 60x84 1/16.
Папір офсетний. Друк офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умовн. друк. аркушів – 42,31. Обл.-вид. аркушів – 35,24.
Тираж 300

Виготовлювач: ТОВ «Видавництво Ліра-К»
Свідоцтво № 3981, серія ДК.
03142, м. Київ, вул. В. Стуса, 22/1
тел.: (050) 462-95-48; (067) 820-84-77
Сайт: lira-k.com.ua, редакція: zv_lira@ukr.net